

Dosarul nr. 2ra-1376/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. G. Manoli)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, A. Malii, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihail Popovici

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Artin împotriva Elenei Popovici și lui Mihail Popovici cu privire la încasarea sumelor

împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Mihail Popovici și menținută hotărârea din 1 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 5 decembrie 2018, Ion Artin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Popovici și lui Mihail Popovici cu privire la încasarea sumelor.

În motivarea acțiunii a invocat că la 15 mai 2015, a transmis soților Elena Popovici și Mihail Popovici suma de 350000 de lei, cu titlu de împrumut, pentru procurarea apartamentului din str. XXXXX mun. XXXXX, fapt confirmat prin recipisa semnată la data de 15 mai 2015.

A menționat că la 6 iulie 2017, a transmis Elenei Popovici și lui Mihail Popovici suma de 100000 de lei, cu titlu de împrumut, cu destinația pentru procurarea mobilei în apartamentul ce aparține soților Popovici Elena și Popovici Mihail, fapt confirmat prin recipisa semnată la data de 6 iulie 2017.

Iar la 28 aprilie 2018, a transmis Elenei Popovici și lui Mihail Popovici, suma de 500 de euro, cu titlu de împrumut, pentru o parte din prețul plătit pentru procurarea unui automobil de către Mihail Popovici, fapt confirmat prin semnarea recipisei din data de 28 aprilie 2018.

Astfel, sumele totale transmise cu titlu de împrumut soților Elenei Popovici și Mihail Popovici, constituie 450000 de lei și 500 de euro, care au fost folosiți în interesul familiei.

A susținut că i-a fost restituită doar suma de 150000 de lei, iar la moment datoria soților Elena Popovici și Mihail Popovici, constituie sumele de 300000 de lei și 500 de euro.

La 26 septembrie 2018, a expediat în adresa soților Elena Popovici și Mihail Popovici o pretenție, prin care a solicitat restituirea sumelor de 300000 de lei și 500 de euro, în termen de 7 zile calendaristice de la data recepționării pretenției.

Prin răspunsul din 4 octombrie 2018, Mihail Popovici i-a comunicat că nu cunoaște despre aceste împrumuturi, banii nominalizați în familie nu au venit și că pentru procurarea bunurilor au avut bani suficienți adunați împreună în familie.

A indicat că Elena Popovici și Mihail Popovici nu și-au executat obligația de restituire a sumelor împrumutate, iar Mihail Popovici a manifestat o rea-credință, comunicând că nu cunoaște despre împrumuturile indicate.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 9, 512, 513, 514, 533, 572, 575 Cod civil, în vigoare la acel moment, art. 24 alin. (2) Codul familiei, art. 1, 5, 7, 85, 117, 166-167, 174-178 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la Elena Popovici și Mihail Popovici în beneficiul său sumele de 300000 de lei și 500 de euro.

La 4 februarie 2019, Mihail Popovici a depus cerere reconvențională împotriva lui Ion Artin și Elenei Popovici cu privire la declararea nulității recipiselor din 15 mai 2015, 6 iulie 2017 și 28 aprilie 2018 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 13 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost restituită cererea reconvențională a lui Mihail Popovici împotriva lui Ion Artin și Elenei Popovici cu privire la declararea nulității recipiselor și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 4 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost declinată competența judecătorului Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani de la examinarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată a lui Ion Artin împotriva Elenei Popovici și lui Mihail Popovici cu privire la încasarea sumelor și remisă cauza civilă, spre redistribuire aleatorie.

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului din 12 aprilie 2019, cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Artin împotriva Elenei Popovici și lui Mihail Popovici cu privire la încasarea sumelor, a fost redistribuită spre examinare către instanța competentă, în materie civilă, Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Prin încheierea protocolară din 17 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă excepția de tardivitate invocată de Mihail Popovici, reprezentat de avocatul stagiar Sergiu Costin.

Prin hotărârea din 1 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea.

Au fost încasate în mod solidar din contul Elenei Popovici și Mihail Popovici în beneficiul lui Ion Artin suma de 300000 de lei cu titlu de datorie rămasă neachitată în baza recipiselor din 15 mai 2015 și din 6 iulie 2017 și suma de 500 de euro cu titlu de datorie rămasă neachitată în baza recipisei din 28 aprilie 2018.

A fost încasată în mod solidar din contul Elenei Popovici și Mihail Popovici în beneficiul bugetului de stat, taxa de stat în mărime de 9290,40 de lei, pentru examinarea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Mihail Popovici și menținută hotărârea din 1 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare cu referire la prevederile art. 512 alin. (1), 513, 533, 575 alin. (1), 867 alin. (1), 871 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, art. 24 alin. (2) Codul familiei, au constatat că Elena Popovici și Mihail Popovici nu și-au onorat pe deplin obligațiile asumate potrivit recipiselor semnate de către Elena Popovici, care au fost prezentate de către Ion Artin și anexate în original la materialele cauzei, așa cum indică art. 138 alin. (4) CPC.

Au considerat oportun instanțele de judecată ierarhic inferioare de a încasa în mod solidar din contul Elenei Popovici și Mihail Popovici în beneficiul lui Ion Artin suma de 300000 de lei cu titlu de datorie rămasă neachitată în baza recipiselor din 15 mai 2015 și din 6 iulie 2017 și suma de 500 de euro cu titlu de datorie rămasă neachitată în baza recipisei din 28 aprilie 2018, deoarece careva probe că aceste sume i-au fost achitate lui Ion Artin, de către Elena Popovici și Mihail Popovici nu au fost prezentate.

La 14 august 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Mihail Popovici a declarat recurs împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei la rejudecare potrivit art. 388 lit. d) CPC, sau casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea pretențiilor înaintate față de Mihail Popovici, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte de respingere a pretenției lui Ion Artin înaintată împotriva lui Mihail Popovici.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță neîntemeiat a respins demersul lui în temeiul art. 119 alin. (1) CPC, prin care a fost solicitată informația de la Serviciul Fiscal de Stat pentru a verifica dacă Ion Artin dispunea de surse de venituri pentru a acorda sume de bani în împrumut, în situația în care acesta este XXXXX.

A obiectat că deși a solicitat atragerea în calitate de intervenient accesoriu a soției lui Ion Artin, deoarece însăși Ion Artin a invocat că decizia de a transmite banii cu împrumut, a fost luată împreună cu soția acestuia, prima instanță a lăsat fără examinare acest demers și nu s-a expus pe marginea acestuia.

În acțiune Ion Artin a susținut că o parte din suma împrumutată a fost restituită, pe când, acesta nu a prezentat careva recipise care ar confirma restituirea parțială a împrumutului, inițial de la Elena Popovici și mai apoi de la dânsul.

A susținut că Ion Artin nu a prezentat careva probe care să confirme că deținea o astfel de sumă de bani pretinsă în acțiune, or, la caz nu s-a demonstrat faptul transmiterii banilor, mai cu seamă că aceste recipise au fost semnate între tatăl Ion Artin și fiica Elena Popovici.

A relevat că în scopul deposedării lui de ½ cotă-parte din bunul imobil ce se află în proprietate comună în devălmășie a lui și a Elenei Popovici, ultima de comun acord cu tatăl său Ion Artin, au semnat fictiv recipisele de împrumut, ca ulterior în eventuala obținere a unei hotărâri judecătorești în favoarea lui Ion Artin, să fie posibil ca în scopul pretensei datorii să poată trece ½ cotă-parte din bunul imobil proprietate comună în devălmășie în contul datoriei, în proprietatea Elenei Popovici și a tatălui acesteia Ion Artin.

A considerat că recipisele de împrumut dintre Ion Artin și Elena Popovici, au fost încheiate fără intenția de a produce efecte juridice și sunt lovite de nulitate absolută.

A obiectat că recipisele de împrumut au fost semnate între Ion Artin și Elena Popovici, fără consimțământul lui în calitate de soț și fără al informa despre scopul împrumutului.

A explicat că nu a știut despre împrumuturile luate de către Elena Popovici și banii împrumutați nu au fost folosiți pentru necesitățile comune, responsabilitatea restituirii împrumutului revenind numai Elenei Popovici care a semnat aceste recipise.

La 2 septembrie 2020, în adresa lui Ion Artin și Elenei Popovici a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Mihail Popovici, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 15 vol. II), fiind recepționată de către Ion Artin și Elena Popovici, la data de 8 septembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 17-18 vol. II).

La data de 21 septembrie 2020, Ion Artin, reprezentat de avocatul Ana Beriozchin a depus referință, prin care a solicitat de a considera inadmisibilă cererea de recurs declarată de Mihail Popovici.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu a parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la adresa părților la data de 1 iulie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la dosar (f. d. 234 vol. I), careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 august 2020, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Popovici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Popovici, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Mihail Popovici urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Popovici.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu